

ROBERT RODRIGUEZ MACHETE

‘Ik maak steeds opnieuw dezelfde film’

Een trailer over de messentrekkende, Mexicaanse wreker Machete was er al. Nu is er ook de bijbehorende ‘mexploitation’-thriller. Pulpfilmer Robert Rodriguez over politieke corruptie, instinctieve ingevingen en zijn liefde voor foute films. ‘De vrijheid die van *grindhouse*-films uitgaat, is verslavend.’

DOOR DAVE MESTDACH

Herinnert u zich *Grindhouse* (2007) nog? Die hommage van Robert Rodriguez en Quentin Tarantino aan de sensatiegeile *exploitation*-cinema van weleer?

Grindhouse bestond uit twee langspelers die in Amerika als *double bill*, en elders afzonderlijk werden uitgebracht: het door Rodriguez geregisseerde zombiefestijn *Planet Terror* en de roadmovie *Death Proof* van Tarantino. Bovendien zaten daar als toetje ook vijf hilarische trailers van fictieve *grindhouse*-films bij, met veelbelovende titels als *Werewolf Women of the SS* en *Hobo with a Shotgun*.

Een van die neptrailers – die voor *Machete* om precies te zijn – sprong daarbij meteen in het oog, en groeide via YouTube zelfs uit tot een heuse internethit. Deze ‘mexploitation’-thriller bracht zogezegd het verhaal van een Mexicaanse ‘Federale’ die illegaal in de States verblijft en daar in zijn een-tje een drugskartel oprolt. ‘Veel te cool om het bij die ene trailer te laten’, moet Rodriguez hebben gedacht. En dus verzamelde de maker van *Desperado*, *From Dusk Till Dawn* en *Sin City* een sterrenarmada plus twintig miljoen dollar om er vervolgens ook écht een langspeler van te maken.

In het resultaat – waarin Rodriguez zoals gebruikelijk de jobs van regisseur, cameraman, scenarist, monteur en producent combineert – herken je

de pokdalige machokop van ex-bajeskant, ex-bokser en Rodriguez-habitué Danny Trejo. Die maakt de naam van het titelpersonage alvast ruimschoots waar door tussen de kogelregens en intriges door allerlei gespuis met zijn machete neer te maaien. Ondertussen mag *method*-icoon Robert de Niro driftig tekeergaan als een corrupte senator die de Texanen ophitst tegen alles wat Mexicaans en illegaal is, terwijl Don Johnson en Steven Seagal respectievelijk een racistische huurmoordenaar en een sociopathische drugskoning incarneren.

Voeg daar nog Lindsay Lohan, Michelle Rodriguez, Rose McGowan en Jessica Alba als *bad ass babes* aan toe, en je krijgt een portie B-filmfun waarin Rodriguez – oftewel de zelfverklaarde ‘*rebel without a crew*’ – ook wat politieke satire en vage kritiek op de Amerikaanse immigratiepolitiek tracht te smokkelen. Een slimme zet, gezien het recente rumoer rond de verstrengde asielwetten? Of is de pulpkoning met Mexicaanse roots écht uit op een revolutie?

‘*Machete* is geen oorlogsverklaring’, sust Rodriguez meteen. ‘Mensen denken misschien dat de film over migratie gaat, maar dat is eigenlijk bijkomstig. De opnames dateren van meer dan een jaar geleden, toen er van die verstrengde wetten in Arizona nog geen sprake was. Het is wel mooi meegenomen dat de film nu ook een actuele sociale dimensie heeft.’ ▶

ETIE

MACHETE

► De neptrailer van 'Machete' dateert van 2006, maar naar verluidt loop je al veel langer rond met het plan om een film te maken over een messentrekkende, Mexicaanse wreker.

Robert Rodriguez: Klopt. Ik werkte voor het eerst met Danny Trejo samen in 1995 voor *Desperado*, de sequel van mijn debuut *El Mariachi*. Toen al zaten het personage en de plot van *Machete* in mijn hoofd. Het moest gaan over een Mexicaanse flik die tegen drugskartels strijdt, zijn familie verliest, als illegale vluchteling in Amerika belandt en daar vervolgens wordt opgejaagd door een corrupte senator. Sinds *Desperado* heeft Danny altijd een bijrol gehad in mijn films, maar voor *Machete* was hij mijn enige optie als *leading man*. Er zijn te veel acteurs die stoere kerels spelen, maar Danny is een stoere kerel. Daarom wist ik gewoon dat hij geloofwaardig zou zijn. Alleen jammer dat hij tot zijn 66^e heeft moeten wachten op zijn eerste hoofdrol. Venten als Danny zouden om de zes maanden een hoofdrol moeten krijgen. (*Lacht*) 'Machete' is cartoonesk en over the top. Hoe geloofwaardig is de politieke plot?

Rodriguez: Geloofwaardiger dan je zou denken. Niet immigratie maar corruptie is het grote probleem in de States. En daar wordt nooit met een woord over gerept. Al dat gedoe rond illegalen wordt

'Je verzint iets krankzinnigs, en dan blijkt het nog waar te zijn ook. Triest is dat.'

gewoon gebruikt als rookscherm om de grens te kunnen controleren en de drugprijzen kunstmatig hoog te houden. Je ziet dan ook de gekste allianties ontstaan. In Austin, Texas – waar ik woon en werk (*Rodriguez maakt er al zijn films in zijn onafhankelijke Troublemaker Studio's; nvdr.*) – zijn er blanke extremisten die in zee gaan met Mexicaanse drugskartels om hun geld te verdienen. Normaal kunnen ze elkaar niet uitstaan, maar van zodra ze geld ruiken, tellen hun principes niet meer. Oorspronkelijk dacht ik dat mijn scenario compleet van de pot gerukt was, maar de politici en de flikken waarmee ik sprak, verzekerden me: 'Je zit er pal op.' Je verzint iets krankzinnigs waarvan je denkt en hoopt dat het ridicuul is, en dan blijkt het nog waar te zijn ook. Heel erg triest is dat.

Heb je nooit zin om de politieke thema's in een serieuze film te verwerken? Om eindelijk eens wat anders te brengen dan pure actie?

Rodriguez: Een romantische komedie misschien? (*Lacht*) Ik heb geen plannen in die richting. Wat ik wel eens wil proberen, is een serieus drama met de viscerale impact van een actiefilm.

Je werkt al jaren buiten het studio-systeem. Hoe lastig is het dan om een sterrencast met Robert de Niro, Jessica Alba, Don Johnson en Steven Seagal bijeen te krijgen?

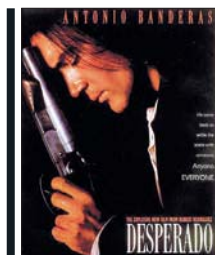
Rodriguez: Niét. Als je een studiofilm maakt, moet je ook het studiosysteem volgen. Dat betekent dat je eerst langs de *agents* moet passeren, die vervolgens beginnen over gages, doelgroepen en god weet wat. Door onafhankelijk te werken heb ik daar geen last van. Ik spreek elke artiest rechtstreeks aan, bel de acteurs zelf op met de vraag of ze geen zin hebben om mee te spelen. Vervolgens stuur ik hen het script op, waarna ze aan hun agent melden dat ze een Robert Rodriguez-film gaan maken. Gratis nog wel! (*Lacht*)

De agenten zullen je dus wel haten?

Rodriguez: Waarom zouden ze? Ze begrijpen heus ook wel dat hun klanten grote films aannemen om hun rekeningen te betalen. Maar dat ze daarnaast graag ook eens specialere dingen doen: kleinere films waarin ze zélf hun personage mee helpen creëren en dus creatiever zijn.

BLOEDBROEDERS

B-filmconnaisseurs Quentin Tarantino (47) en

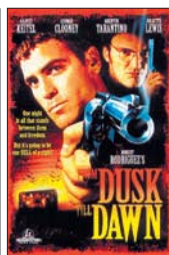
DESPERADO 1995

Tarantino – die altijd al acteerambities had – duikt in Rodriguez' tweede langspeler op in een cameo als *pick-up guy*, en wordt na enkele lijnen tekst vermoord op het toilet.

FOUR ROOMS 1995

In deze royaal geflopte omnibusfilm nemen zowel Rodriguez als Tarantino elk een van de vier delen voor hun rekening. De kortfilm van Rodriguez heet *Room 209: The Misbehavers*. Die van Tarantino *Penthouse: The Man from Hollywood*. De overige twee delen zijn geschreven en geregisseerd door Allison Anders en Alexandre Rockwell.

FROM DUSK TILL DAWN 1996

Rodriguez verfilmt Tarantino's uitzinnige vampieren-cum-roadmovie-scenario, en cast hem naast Hollywoodster-in-spe George Clooney als voortvluchtige bankrover met voetfetisj. In de rechtstreeks op dvd gedumpte delen twee en drie treden Rodriguez en Tarantino enkel nog op als uitvoerende producenten.

ONCE UPON A TIME IN MEXICO 2003

Tarantino bedenkt de titel van dit derde en laatste deel van Rodriguez' *Mariachi*-trilogie, met dit keer niet Antonio Banderas maar wel Johnny Depp als gitaar-annex geweevirtuos. Voor de beloofde bijrol heeft QT deze keer geen tijd.

Je bedoelt dat kleine budgetten een grotere creativiteit garanderen?

Rodriguez: Vind ik wel. Als je te veel geld, materiaal en tijd hebt, heb je de neiging om te lang te treuzelen en te veel na te denken. Ik wil dat mijn films zo veel mogelijk vanuit het onderbewuste en het instinct voortvloeien. Hoe meer ideeën ontstaan vanuit een gelukkige samenloop van omstandigheden, hoe beter een film wordt. Ik heb al vaak mogen vaststellen dat mensen de scènes die uit fouten zijn ontstaan, of uit dingen die we in laatste instantie ineengeflanst hebben, vaak de beste vinden. Heb je nooit de indruk dat je jezelf voortdurend herhaalt?

Rodriguez: Ik doe niks anders dan mezelf herhalen. Ik maak al heel mijn carrière lang dezelfde film. Soms denk ik: 'Dit is nieuw. Dit is een compleet origineel idee.' Maar dan blijkt het op de een of andere manier al in *From Dusk Till Dawn* of *Sin City* te zitten. (Lacht) Ik kan ermee leven en het publiek blijkaar ook.

Commercieel was je 'Grindhouse'-project met je buddy Quentin Tarantino nochtans niet meteen een hoogvlieger. Was je ontgoocheld door de lauwe ontvangst?

Rodriguez: Nee, want de ontvangst was helemaal niet lauw. De reac-

DANNY TREJO als Mexicaanse wreker. 'Hij hoeft geen stoere kerel te spelen, hij is er één.'

ties waren zelfs enorm enthousiast, zowel bij pers als publiek. Het probleem was dat *Grindhouse* niet goed is uitgebracht en in de markt gezet. Het was een nieuw en incompetent marketingteam dat ondertussen allang weer is vervangen. Bovendien was het sowieso lastig om het grote publiek uit te leggen wat het *grindhouse*-concept precies inhield.

Volgen er na 'Machete' nog 'grindhouse'-films of ben je klaar met het genre?

Rodriguez:

Volgende week begin ik met

Jessica Alba aan *Spy Kids 4* (deel van Rodriguez' bijna eigenhandig ineengeknutselde spionagefranchise voor kinderen; nvdr.). Maar voor de toekomst sluit ik het zeker niet uit. Ik heb sowieso nog tientallen projecten op mijn bureau liggen. *Grindhouse*-films zijn zoveel fun om te maken. In feite zijn het kinderfilms voor volwassenen. Niks is onmogelijk. Er zijn geen limieten. Hoe zotter, hoe beter. De vrijheid die van *grindhouse*-films uitgaat, is gewoon verslavend. **FOCUS**

MACHETE

In de bioscoop vanaf 8/12.

Robert Rodriguez (42) sloegen professioneel de handen al meermaals in elkaar. Een overzicht.

KILL BILL VOLUME 2

2004
Rodriguez, die als doe-het-zelver vaak ook zijn eigen scores componeert, schrijft wat muziek voor het tweede deel van Tarantino's *martial arts*-epos. Als dank krijgt hij daarvoor één symbolische dollar en een vermelding als 'my brother' op de aftiteling.

SIN CITY 2005

Op verzoek van Rodriguez regisseert Tarantino één scene uit deze digitaal gedraaide neonoir naar de misdaadstrips van Frank Miller. 'Op die manier kon ik Quentin laten kennismaken met digitale camera's en hem bewijzen dat de techniek wel degelijk zijn voordelen heeft.', legt Rodriguez later uit. Als dank leent Tarantino hem de samoeraizwaarden uit *Kill Bill*, die het personage Miho als wapens gebruikt.

GRINDHOUSE 2007

Tarantino en Rodriguez brengen op broederlijke wijze hommage aan de zogeheten *grindhouses* van weleer: vaak groezelige buurtbioscopen die indertijd vooral *exploitation*-pulp programmeerden. Rodriguez doet dat met de bloedige zombiepastiche *Planet Terror*, Tarantino met de praatzieke roadmovie *Death Proof*. In de States komen beide films samen uit, geflankeerd door vijf neptailers waaronder die voor *Machete*. In Europa krijgen beide langspellers elk een aparte release, hoewel ze ook daar beneden de commerciële verwachtingen blijven. **(D.M.)**